

Εἰς τὴν γῆν τῶν Συριανῶν
δὲ Τρικούπης προσφωνῶν.

Τίρι λίρι, τίρι λίρι,
εἰς τὴν Σύρα πανηγύρι.

Πηγαίνει κι' δὲ Τρικούπης νὰ 'δῃ τοὺς Συριανούς,
ποὺς τούτους τῆς ἡμέρας τεὺς ἔστριψε δὲ νοῦς,
ποὺς ἔχουν μὲ παράδεις γεμάτο τὸ σακκοῦλι;
καὶ, στήνουν ἀνδριάντα 'στής, "Τύρας τὸν Μικούλη."

Πῶ! πῶ! καὶ δὲ Τρικούπης πηγαίνει ἐκεῖ πέρα
μαζὶ μὲ τὸν Σκουλούδη γιὰ καθαρὸ δέρα,
καὶ ἔλοι τοὺς φωνάζουν «Τρικούπη Ωσαννά,»
ἐκτὸς τοῦ Μεθοδίου καὶ τοῦ Τσιροπινᾶ.

Πηγαίνει κι' δὲ Τρικούπης νὰ 'δῃ τοὺς Συριανούς
καὶ εἰς μισὸ Μπουρλῆδες φωνάζουν «ώχονες!»
«Η Ντελαγράτση δλη βουύζει καὶ βογκᾶ
καὶ πηλαλεῖ δὲ Μάσκας μαζὶ μὲ τὸν Αγκᾶ.

Σηκδνεται κι' ἡ κάτω καὶ ἡ ἀπένω Σύρα,
πηδᾶ κι' δὲ Νεγρεπόντης μετὰ τοῦ Απαλλύρα,
κλειστὸς δὲν ἀπομένει 'στὸ σπῆτη του κανές,
καὶ τρέχει μὲ τοὺς ἄλλους καὶ δὲ μισὸ Τζαννῆς.

'Αμέριμνον δὲν βλέπεις κανένα καὶ ἀργόν,
ἡ Συριανοὶς ποζάρουν μὲ πῆδη πολὺ καμάρι,
κι' εἰς πρεύχοντας τῆς γῆσου εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν
γαϊδούρι ἐτομάζουν μὲ δλόχυρο σαμάρι.

Πηγαίνει κι' δὲ Τρικούπης 'στὰ Κρούσα ἐν στολῇ
ἐπένω εἰς τὰ νῶτα γαϊδάρου ποιητοῦ,

κι' ἀκολουθοῦν ἵπποται δπίσω του πολλοῖ
καὶ τρέχ' ἡ Ἀγγεροῦκα κι' ἡ ἀμιλα ἡ Μπατοῦ.

Ἐνῷ δὲ τὸ γαϊδούρι κουνεῖ τὸν πισινό του
ἀρχίζουν προσφωνήσεις οἱ ρήτορες τῆς νῆσου,
κι' δὲ Χαρατζῆς πρεβάλλει μαζὶ μὲ τὸν Φαρό του,
δὲ δὲ Τρικούπης δλους εὐχαριστεῖ ἐξ ίσου.

Βενγαλικά, ρουκέταις, ἀντάρα καὶ φωνή,
κατήφορο ἐπῆραν κι' εἰς Φραγκοσυριανοῦ.
Γεμίζει κι' ἡ Πλατεῖα, γεμίζουν τὰ Βαπτόρια,
κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ πατοῦνται τῆς ὥρας μισοφέρια.

Οἱ ρήτορες φρενιάζουν, γκαρίζουν τὰ γαϊδούρια,
καὶ τρέχουν οἱ δεμένοι μαζὶ μὲ τοὺς λυτούς,
σηκδνονται καμπόσοι ποδόγυροι 'στη φούρρα
καὶ εἰς τὰ φόρα βγαίνει κι' ἡ ἀντία τῆς Μπατοῦς.

Καλὲ μισὸ Τζαννῆ μου, καλὲ μισὸ Μπουρλῆ,
πῶς ἔγινε 'στη Σύρα καὶ τοῦτο τὸ καλδ; . . .
Δὲν λέγ' ἡ παροιμία πῶς εἰμαστεν ζουρλοί,
μὲ τώρι ἐν θά με!νη εἰς ἐνα μας μοσαλδ.

Κυττάζει δὲ Τρικούπης τὸ πᾶν ἐπισταμένως,
βλέπει τὰ Τελωνεῖα καὶ τάλλα τὰ μπουντρούμια,
καὶ τέλος 'στὴν Αθήνα γυρίζει φορτωμένος
μὲ τοῦ Σταματελάκη περίφημα λουκούμια.